

Femte påsksöndagen 2021

”Vi är sanningens barn” (1 Joh 3:19-20), fick vi höra i dagens andra läsning. Det är en av de vackra, men förpliktande beskrivningar som försöker visa oss den värdighet vi kristna har fått, helt gratis och utan någon egen förtjänst. Tillhör vi Jesus, som är vägen, sanningen och livet, då blir vi också delaktiga av hans sanning och måste göra allt för att vara trogna denna uppgift. Johannes förklarar i detta brev vad det innebär: ”låt oss inte älska med tomma ord utan med handling och sanning” (3:18). Det är genom att visa denna äkta kärlek i handling som vi kan övertyga världen om att Jesus är själva sanningen. Ord blir lätt tomma och intetsägande, men en handling kan tala tydligt och klart, även för den som annars inte är öppen för kristendomen och kyrkan. Vi är genom dopet och tron djupt förenade med Jesus. Han vill använda oss för att förmedla sin kärlek och sin sanning till världen. Vi är hans vittnen, påskens vittnen, som dag efter dag får ge vidare det som är oändligt mycket ”större än vårt hjärta” (1 Joh 3:19-20): Guds fulla sanning och kärlek som har uppenbarats i Jesus Kristus.

Dagens evangelium vill hjälpa oss att förstå hur vi kan växa in i denna kallelse att vara ”sanningens barn” och vittnen om Guds kärlek. Jesus säger ”Jag är vinstocken, ni är grenarna” (Joh 15:5). Vi är genom dopets nåd infogade i Jesu mysterium. Vi är lemmar i hans mystiska kropp. Vi är inte fritt svävande individer, utan djupt förankrade i honom. Vi är förenade med honom med allt vad vi är och har. I dagens evangelium används ett litet ord sju gånger för att hjälpa oss helt konkret att ta till oss denna nådens verklighet. Det är det grekiska ordet *menein*, bli kvar, förbli. Egentligen är det en lättfattlig och slagfärdig förklaring av vad Guds nåd redan har åstadkommit för och i oss. Genom dopet är Gud kvar i oss och vi i honom. Vi har blivit ett Andens tempel, där den treenige Guden bor. Vi har blivit en gren i vinstocken, och så förblir det. Vi har blivit en lem i Kristi kropp, och där blir vi kvar.

”Bli kvar i mig, så blir jag kvar i er” (Joh 15:4), säger Jesus för att påminna oss om att vi aktivt måste göra allt vad vi kan för att bli kvar i denna djupa förening i tro, hopp och kärlek. Gång på gång måste vi förnya och stärka vår förening med Jesus, så att allt vad vi är och gör får sin grund i honom. ”Om någon är kvar i mig och jag i honom, bär han rik frukt: utan mig kan ni ingenting göra” (Joh 15:5). Jesus förblir alltid trogen. Han är alltid kvar i oss, vid vår sida. Han omger oss på alla sidor med sin nåd och omsorg. Han kan helt enkelt inte lämna oss i sticket. Men vi måste medvetet och av hela vårt hjärta göra allt vad vi kan för att bli kvar i Jesus.

”Den som håller Guds bud förblir i Gud och Gud i honom” (1 Joh 3:24). Genom sina bud har Gud gett oss den bruksanvisning för det kristna livet som hjälper oss

att bli kvar i honom. För att förbli sanningens barn måste vi omsätta sanningen, uppenbarad i Guds bud, i det konkreta liv där vi lever. Guds kärlek och rättfärdighet måste bli synliga och märkbara i världen genom vårt sätt att leva. Det gäller på alla nivåer: i våra personliga relationer med varandra, men också på samhällets plans, ja, i världspolitiska sammanhang. Sanningen är en gång för alla uppenbarad i Jesus Kristus. Förblir vi förankrade i honom och lyssnar till hans ord och försöker omsätta buden i vårt sätt att leva och handla, då kan vi påverka omvärlden i stort som smått till det bättre. Vi kristna får aldrig falla för den försåtliga frestelsen att tro att tron bara är en privatsak. Vår tro på Jesus och hans evangelium har något att säga oss om att de stora samhällsfrågor som just nu tycks så svåra att lösa: gängkriminalitet, våld mot kvinnor, pandemirestriktioner, näthat. Om vi förblir i Jesus, då blir det lättare för oss att omsätta den sanning som blivit uppenbarad genom Guds bud och ord i handling. Genom sin sociallära vill kyrkan hjälpa oss – och alla människor av god vilja – att göra samhället bättre och förlänga livstiden för vår arma jord.

Evangeliet är ett glatt budskap som skall hjälpa oss på livets alla nivåer att bära frukt. Vi är inlemmade i den vinstock som Jesus är. Hans nåd pulserar inom oss liksom saven i vinstocken. Han förblir i oss och vi i honom. Skillnaden är att han inte kan förneka sig själv och låta bli att förbli i oss. Genom vår frihet kan vi välja fritt: att förbli i honom, att inte förbli i honom – eller som det ofta är: att svaja fram och tillbaka som en vindflöjel för minsta lilla nyck och impuls. Därför går hela vårt kristna liv ut på att medvetet och helhjärtat lära oss att förbli kvar i Jesus. ”Den som inte är kvar i mig blir som grenarna som kastas bort och vissnar: de samlas ihop och läggs på elden och bränns upp” (Joh 15:6). Detta varningsord behöver vi få höra. Det är så lätt att lättvindigt skaka av sig sin värdighet som ”sanningens barn” och följa andra falska vägar. Jag brukar tänka på det när jag läser tidningen, där man under pandemin ständigt gör reklam för olika sorters vin, men då alltid måste tillfoga ett varningsord. Vi har fått oändligt mycket genom trons och dopets nåd, men det fordrar också gensvar och ansvar, feed-back och respons, som vi kan sammanfatta i det grekiska ordet *menein*, bli kvar, förbli. Kan vi lära oss det och leva oss in i det, får livet ett helt annat djup. Vi själva får bära frukt. Dem vi möter blir berikade. Världen blir bättre. Det finns liksom ingen gräns för vad Gud kan göra, om grenarna blir kvar i vinstocken och får bära frukt, frukt som består till det eviga livet.

”Min Fader förhärligas när ni bär frukt och blir mina lärjungar” (Joh 15:8). Så sammanfattar Jesus själv vad vårt liv som sanningens barn, som grenar på vinstocken, går ut på. Hur otroligt det än låter kan vi bidra till att Fadern blir förhärligad, att hans härlighet, sanning och kärlek kan stråla fram ännu mycket mer i denna värld. Så stort är det att få vara och för alltid förbli sanningens barn.